

[Justitsministeren.]

af bemyndigelsen i øvrigt ikke foreslås udvidet.

Justitsministeriet har i medfør af færdselslovens § 51 udstedt bekendtgørelse nr. 358 af 23. september 1965 om transport af personer med vare- og lastmotorvogne uden for førerrummet.

Justitsministeriet har ikke aktuelle planer om indførelse af yderligere bestemmelser af denne karakter.

Af *Camre* (S) til indenrigsministeren (30/10 75):

„Vil ministeren tage initiativ til begrænsning af anvendelsen af Dekstropropoksifen, Abalgin, Abalgin Retard og Doloxene?“

(Spm. nr. 67).

Begrundelse.

Ugeskrift for Læger nr. 44 af 27. oktober 1975 indeholder en udførlig artikel om dødelige forgiftninger ved indtagelse af Dekstropropoksifen.

Artiklen, skrevet af cand. pharm. Hanne Christensen, bygger såvel på grundige udenlandske undersøgelser som på Københavns universitets retsmedicinske instituts registreringer.

Abalgin Retards farlighed er så betydelig, at mindste dødelige dosis er 5-7 kapsler. Det fremgår af materialet, at en del af de registrerede dødsfald er selvmord, men det påvises, at ca. 30 pct. skyldes ulykkestilfælde.

Det er uacceptabelt, at der uden særlig omhu og uden særlige advarsler kan ordineres lægemidler med så stor dødsrisiko, og i hvert fald Abalgin Retards anvendelse uden for hospitals- eller lignende kontrol må anses at være på kanten såvel af den nugældende som den vedtagne nye lægemiddellovgivning.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (6/11 75):

Det rejste spørgsmål om anvendelsen af Dekstropropoksifen (i det følgende betegnet Dp) har været forelagt for specialitetsnævnet, hvis formand har oplyst, at spørgsmålet har været diskuteret, og at problemet vil blive taget op til nærmere debat på nævnets førstkommende møde den 20. november 1975.

Formanden for specialitetsnævnet har dog allerede nu afgivet følgende indstilling:

„Abalgin blev registreret den 26. marts 1965, Abalgin Retard den 19. maj 1967 og Doloxene den 18. maj 1960. I den efterfølgende periode er der ikke til specialitets- eller bivirkningsnævnet indgået meddelelser om, at præparaterne ved korrekt anvendelse har medført alvorlige bivirkninger — endog dødsfald.

De artikler, der indtil oktober 1975 forelå om dødsfald efter Dp. indtagelse, refererede udelukkende til dødsfald opstået efter indtagelse af tabletter i selvmordsøjemed eller hos stofmisbrugere, der havde indtaget en overdosis for at opnå opstemthed (eufori). I sidste tilfælde var den dødelige forgiftning opstået dels efter tabletindtagelse, dels efter indsprøjtning af Dp. i en blodåre efter forudgående opløsning af tabletten.

På grund af disse oplysninger samt oplysninger, der fremkom om risikoen for forfaldenhed i årene 1969-70, foranledigede sundhedsstyrelsen den 1. januar 1973, at reglerne for udlevering af Dp. ændredes, således at præparatet kun kunne udleveres én gang efter recept (receptgruppe A).

Af de nylig offentliggjorte artikler (Ugeskrift for Læger nr. 44, 27. oktober 1975) fremgår det, at hovedparten af dødsfaldene skyldes selvmord eller indtagelse af overdosis hos stofmisbrugere. I ca. 30 pct. skyldes dødsfaldene, at der er indtaget en overdosis på 6-7 gange den foreskrevne dosis.

Dp. har, siden det blev bragt i handelen, fået stigende anvendelse ved en række smertetilstande, hvor det i adskillige tilfælde kan hindre, at stærke smertestillende præparater af morfingruppen måtte tages i anvendelse. Dp. tåles af patienter med mavesår og andre mavelidelser, der medfører, at præparater af acetylsalicylsyregruppen (Albyl, Magnyl, Codimagnyl, Codiphen) samt præparater af Fenylobutazongruppen og Indometacin bør undgås.

Endvidere tåles Dp. af patienter, der er overfølsomme over for acetylsalicylsyre og de øvrige nævnte midler.

Der er ikke påvist organskader, selv efter langvarig anvendelse af Dp.

Dp. kan således ikke uden videre erstattes af andre smertestillende midler.

Da de refererede dødsfald udelukkende skyldes fejlagtig indtagelse af Dp. og der